

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

अपश्यतां प्रियान्युच्चातेषां शोको न तिष्ठति ॥ न च पुष्पांति संवृद्धास्ते मातापितरौ ह्यप्यति ॥ इमं कुलकरं पुत्रं
त्यक्त्वा कनगमिष्यथ ॥ २६ ॥ चिरं मुंचत बाष्पं च चिरं स्नेहेन पश्यत ॥ एवं विधानि हीष्टानि दुस्त्यजानि विशेषतः ॥ २७ ॥ क्षीणस्यार्थाभियुक्तस्य दमशानाभिमु
खस्य च ॥ बांधवा यत्र तिष्ठन्ति तत्रान्यो नाधितिष्ठति ॥ २८ ॥ सर्वस्य दयिता प्राणाः सर्वः स्नेहं च विंदति ॥ तिर्यग्यो निष्ठापि सतां स्नेहं पश्यत यादृशं ॥ २९ ॥ त्यक्त्वा
कथं गच्छेत्पद्मलोलायतादिकं ॥ यथानवोद्वाहकृतं स्नानमाल्यविभूषितं ॥ ३० ॥ जंबुकस्य वचः श्रुत्वा रूपणं परिदेवतः ॥ न्यवर्तत तदा सर्वेश्वरार्थे तेस्ममा
नुषाः ॥ ३१ ॥ गृध्र उवाच अहो बत नृशंसे न जंबुकेनाल्पमेधसा ॥ क्षुद्रेणोक्ता हीनसत्वामानुषाः किं निवर्तय ॥ ३२ ॥ पंचभूतपरित्यक्तं शून्यं काष्ठत्वमा
गतं ॥ कस्माच्छोच्यतिष्ठन्तमात्मानं किं न शोचय ॥ ३३ ॥ तपः कुरु तवैतीव्रं मुच्यध्वं येन किल्बिषात् ॥ तपसालभ्यते सर्वविलापः किं करिष्यति ॥ ३४ ॥ अनि
ष्टानि च भाग्यानि जातानि सहमूर्तिना ॥ येन गच्छति बालो यदत्वा शोकमनंतकं ॥ ३५ ॥ धनं गावः सुवर्णं च मणिरत्नमथापि च ॥ अपत्यं च तपो मूलं तपोयोगा
च्छलभ्यते ॥ ३६ ॥ यथा कृताचभूतेषु प्राप्यते सुखदुःखिता ॥ गृहीत्वा जायते जंतुर्दुःखानि च सुखानि च ॥ ३७ ॥ न कर्मणा पितुः पुत्रः पिता वा पुत्र कर्मणा ॥ मा
र्गेणान्येन गच्छति बद्धाः सुरतदुष्कृतैः ॥ ३८ ॥ धर्मं चरत यत्नेन न चाधर्ममनः कृथाः ॥ वर्तध्वं च यथा कालं देवतेषु द्विजेषु च ॥ ३९ ॥ शोकं त्यजत दैन्यं च सुतस्नेहान्नि
वर्तत ॥ त्यज्यतामयमाकाशेततः शीघ्रं निवर्तत ॥ ४० ॥ यत्करोति शुभं कर्म तथा कर्म सुदारुणं ॥ तत्कृतैव समश्नाति बांधवानां किमत्र ह ॥ ४१ ॥ इहत्यत्नानति
ष्ठति बांधवा बांधवं प्रियं ॥ स्नेहमुत्सृज्य गच्छति वाष्पपूर्णं विलेक्षणाः ॥ ४२ ॥ प्राज्ञो वा यदि वामूर्खः स धनो निर्धनोऽपि वा ॥ सर्वः कालवशं याति शुभाशुभस
मन्वितः ॥ ४३ ॥ किं करिष्यथ शोचि त्वा मृतं किमनुशोचय ॥ सर्वस्य हि प्रभुः कालो धर्मतः समदर्शनः ॥ ४४ ॥ यौवनस्यांश्च बालांश्च वृद्धान् गर्भगतानपि ॥ स
र्वानाविशते मृत्युरेवं भूतमिदं जगत् ॥ ४५ ॥ जंबुक उवाच अहो मंदीकृतः स्नेहो गृध्रेण हाल्य बुद्धिना ॥ पुत्रस्नेहाभिभूतानां युष्माकं शोचतां भृशं ॥ ४६ ॥ स
मैः सम्यक्प्रयुक्तैश्च वचनैः प्रत्ययोत्तरैः ॥ यद्गच्छति जनश्चायं स्नेहमुत्सृज्य दुस्त्यजं ॥ ४७ ॥ अहो पुत्रवियोगेन मृतशून्यो पसेवनात् ॥ क्रोशतां सुभृशं दुःखं विव
त्सानां गवामिव ॥ ४८ ॥ अद्य शोकं विजानामिमानुषाणां महीतले ॥ स्नेहं हि कारणं कृत्वाममाप्य श्रूयथा पतन् ॥ ४९ ॥